

Overdenking Psalm 23.

Broeders en zusters,
Dat lijkt een grote overgang.
Van de verklaring, die Arjen zojuist voorlas, naar Psalm 23.
De verklaring schokt ons. Geeft verdriet. Onrust.
Psalm 23 brengt ons in een groene weide aan rustig water bij een goede herder.
Alles klinkt zo mooi. Zo vriendelijk. Zo gepolijst.
Past die psalm nu wel?
Het leven is niet zo vriendelijk.
Het is vaak erg ruw en onherbergzaam. Het is oneerlijk en vol onrecht. Veel mensen hebben diepe krassen in hun ziel.
En dat onrecht zit ook vaak in ons eigen hart. Als we eerlijk zijn.
“De Heer is mijn herder, het ontbreekt mij aan niets”: kun je deze psalm wel zingen als het leven met al zijn zorgen en verdriet over je heen is gebruikt?
Is deze psalm niet te mooi om waar te zijn?

Dat lijkt zo.
Want er klinkt zoveel rust en warmte in deze psalm. Zoveel overgave en vertrouwen. Er wordt niet geklaagd, niet gevraagd, niet geschreeuwd naar de hemel.
Nee, je ziet in gedachten hoe David zich dicht tegen God aandrukt. Bij hem schuilt. Op hem vertrouwt. Hij zegt: “Als ik God heb, dan heb ik eigenlijk alles!”.

Met heel mooie beelden schildert hij zijn God.
Eerst als een **herder**.
Een herder die heel goed voor zijn schapen zorgt.
Nu moet u weten, dat schapen heel slecht voor zichzelf kunnen zorgen.
Ze lopen niet hard. Ze zijn niet sterk.
Ze zien ook niet best. Ze zouden die groene weiden nooit zelf vinden.
En als een schaap op zijn rug rolt, dan moet de herder hem op zijn poten helpen, anders sterft hij. Zo hulpeloos.

De herder weet dat en zorgt daarom goed voor z'n schapen. Hij brengt het bij groene weiden en aan rustig water. Hij doet ze daar neerliggen.
Nou, dat doet een schaap alleen als hij zich heel veilig voelt.
Rustig water: de herder pakt wat stenen en maakt in het beekje een klein poeltje, waar het water niet te heftig stroomt. Kunnen de schapen rustig drinken.

Hij leidt mij langs **veilige paden**.
Want in het oude oosten waren veel paden juist niet veilig.
Veel paden waren slecht. Er zaten gaten in de weg. Of ze liepen langs steile rotsen en ravijnen. Soms afgebrokkeld door de regen. Verraderlijk.
Of er waren wilde dieren. Maar die herder kiest paden uit, die veilig waren.

Wat een mooi beeld voor God: Hij is geen koning op afstand. Ver in zijn hemelse paleis.
Nee, hij loopt en slaapt tussen zijn schapen.
Hij houdt van zijn schapen.

Hij is **mijn** herder!
Ik ken hem. Hij is mijn herder: ik vertrouw hem.
En dat is wel nodig.

Want om groene weiden te vinden en rustig water, gaat die herder soms met je door een donker dal. Langs diepe afgronden.
Het leven is niet makkelijk. Soms lijkt het uitzichtloos!
Maar omdat je de herder kent en vertrouwt -hij is **mijn** herder!- blijf je hem volgen. Ook als het moeilijk is. Zelfs als je hem niet begrijpt.

Nog een beeld: De HERE is ook een **gastheer**. En wat voor een!
Hij dekt een tafel en nodigt mij uit. Een tafel met heerlijk eten en drinken.
Het tekent de vriendschap.
En hij is zo royaal!
Hij vult mijn beker.
Ja, en niet zo'n klein beetje: mijn beker vloeit over!
Het loopt over de rand heen.
Psalm 23.

Maar nog eens: past deze psalm wel vandaag.
Want wat kan het leven ruw zijn. Onherbergzaam. Helemaal geen pastorale.
Ja, deze psalm past juist nu. Want juist die herder hebben we nodig.
Het leven zelf leert ons, dat je zonder die Herder weerloos bent.
Het leven kan moeilijk zijn, maar zonder God kom je er helemaal niet meer uit!
David kent het leven.
David kent zichzelf.

Psalm 23 is dan ook geen zoete psalm waarin alles goed is en mooi. Nee, hij schrijft over een donker dal, waar je soms doorheen moet.
David heeft het over kwaad en vijanden, die hem angstig maken.
Hij kent de scheuren, die door het leven lopen. De ravijnen, de dorst. Hij kent de kracht van het kwaad. En hij kent zijn zwakheid. Ook hij was niet opgewassen tegen het kwaad en de verleidingen in zijn leven. Ja, zelfs niet opgewassen tegen de krachten in zichzelf.
Misschien is dat wel de diepste les, die we van het leven leren: dat je zelfs bij jezelf niet veilig bent. Omdat er zomaar gedachten, begeerten groeien, die je van God kunnen losmaken. Die je naasten pijn kunnen doen.

Daarom moet de kerk een plek zijn waar je je veilig voelt. Want dat is zijn kudde. Daar klinkt zijn stem.
Een plek waar de goede weg wordt gewezen. Een plek waar het kwaad wordt geweerd.
Geboden, die bevrijden. Waar je niet wordt verwond.

Veilig omdat daar vergeving is.
Je mag daar zwak zijn.
Ook al komen daar je diepste zonden aan het licht, er is vergeving wanneer je daarom vraagt. Gelukkig is er een plek in dit grote leven, waar je de schijn niet hoeft op te houden.
Waar je eerlijk kunt zijn.
Waar een herder woont, die jou helemaal kent en je toch niet afwijst. Die zelfs voor je wil sterven.

Een veilige plek ook doordat je mensen om je heen hebt, die je op je zonden wijzen. Niet om te veroordelen of omdat zij zich beter voelen, maar om je te helpen naar Christus toe te gaan.
Mensen, die voor je bidden. Die een arm om je schouder leggen.
Samen draag je elkaars last.

Weet u: het grote gevaar voor een kerk is, dat je denkt, dat er in de wereld veel kwaad is, maar in de kerk alleen maar goed.
Maar dat is natuurlijk niet zo.

Was het maar waar.

We leven allemaal midden in de wereld. En wat er in de wereld gebeurt, kan ook in de kerk gebeuren. In onze huwelijken, onze gezinnen, in onze verlangens. We zijn allemaal mensen van deze aarde.

We hoeven niet trots te zijn.

Er is één groot verschil: in de kerk leer je een herder kennen, die jou lief heeft. Die jouw zonden bedekt. Je leert schapen kennen, die jou aanvaarden. Steunen.

En samen ga je onderweg.

Dát is onze kracht. We hebben een Herder. We kennen Jezus. In dit leven op deze aarde heeft hij ons gevonden. En hij zegt tegen ons: "Als je mij wilt volgen, misschien dwars door donkere dalen heen, dan komt het goed. Ik breng je bij groene weiden en rustige wateren. Dat beloof ik je".

Dat is ook mijn diepe gebed voor onze gemeente.

In de afgelopen jaren, maanden, hebben we samen al zoveel mooie dingen van God gekregen. Hebben we ook veel verdriet met elkaar gedeeld.

Het is mijn gebed, dat we zo met elkaar mogen blijven optrekken.

Dat we ook het verdriet van vandaag met elkaar mogen delen en dragen. Om juist dichter naar elkaar toe te groeien. Naar vrede met God.

Vaak maakt God uit verlies winst.

Vraag het maar aan David na zijn zonde met Bathseba.

Vraag het maar aan Jezus aan het kruis.

En houd moed.

God maakt uit verlies winst.

Amen.

Inleiding

Votum en zegen

Zingen: Psalm 23

Verklaring

Gebed.

Overdenking Psalm 23

Psalm 51: 4, 7

Gebed.

Zegen.